

Ο Boris Johnson μπορεί να μιμηθεί τη νίκη του Trump στις εκλογές

20/Νοε/2019 14:52

Του Peter Kellner

Γίνονται συχνά συγκρίσεις μεταξύ του πρωθυπουργού του Ηνωμένου Βασιλείου Boris Johnson και του Αμερικανού προέδρου Donald Trump. Και οι δύο είναι διάσημοι για τα ξανθά μαλλιά τους, λαϊκιστές οδηγούμενοι από το εγώ τους που συχνά δυσκολεύονται να μείνουν κοντά στην αλήθεια.

Εδώ υπάρχει μια περαιτέρω ομοιότητα, που θα μπορούσε να αποδειχθεί η πιο κρίσιμη από όλες: πριν από τρία χρόνια, ο Trump έγινε πρόεδρος αν και ψήφισαν την υποψήφια των Δημοκρατικών, Hilary Clinton, 3 εκατ. περισσότεροι Αμερικανοί. Στις 12 Δεκεμβρίου, ο Johnson μπορεί κάλλιστα να εξασφαλίσει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία που χρειάζεται για να φέρει εις πέρας το Brexit, παρά το ότι οι περισσότεροι Βρετανοί ψηφίζουν κόμματα που είναι αποφασισμένα να τον σταματήσουν.

Και στις δύο χώρες, αυτό μπορεί να συμβεί με βάση τα εκλογικά συστήματά τους. Η Clinton είχε συντριπτικές πλειοψηφίες σε ισχυρές Δημοκρατικές πολιτείες όπως η Νέα Υόρκη και η Καλιφόρνια, ενώ ο Trump εξασφάλισε μικρές νίκες σε πολιτείες όπως η Φλόριδα, η Πενσυλβάνια και το Μίσιγκαν, με το σύστημα να ευνοεί τον ίδιο.

Το πολυκομματικό σύστημα της Βρετανίας λειτουργεί διαφορετικά αλλά το τελικό αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι παρόμοιο.

Τρία κόμματα θέλουν να συμβεί το Brexit κατά ή πριν από τη νέα προθεσμία της 31ης Ιανουαρίου 2020: οι Συντηρητικοί, το Κόμμα του Brexit και το μικρό τώρα, UKIP. Κατά μέσο όρο με βάση τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, η στήριξη που έχουν και τα τρία αυτά κόμματα φθάνει το 47%. Πέντε κόμματα είναι εναντίον αυτής της πολιτικής και θέλουν να επανεξετάσουν την απόφαση αποχώρησης από την ΕΕ: οι Εργατικοί, οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες, το Σκοτσέζικο Εθνικό Κόμμα, το Πράσινο Κόμμα, και το Plaid Cymru της Ουαλίας. Η συνολική στήριξή τους διαμορφώνεται κατά μέσο όρο στο 52%, που αποτελεί πλειοψηφία για τα κόμματα εναντίον του Brexit.

Ωστόσο, οι Συντηρητικοί θα μπορούσαν κάλλιστα να το ξεπεράσουν αυτό και να πάρουν την πλήρη αυτοδυναμία στη νέα Βουλή. Αυτό ουσιαστικά συμβαίνει διότι οι Συντηρητικοί, υπό τον

Johnson, είναι πιθανό να λάβουν το 90% των ψήφων υπέρ του Brexit, ενώ οι Εργατικοί, το βασικό κόμμα της αντιπολίτευσης, αυτή τη στιγμή απολαμβάνουν την στήριξη λίγο περισσότερων από το ήμισυ των ψήφων κατά του Brexit.

Δείτεδω ένα παράδειγμα από τις τελευταίες γενικές εκλογές για το πώς αυτό μπορεί να εξελιχθεί στην πράξη:

Μία από τις εκλογικές περιφέρειες που κατέκτησαν οι Συντηρητικοί πριν από δύο χρόνια ήταν το Southport, στη Βορειοδυτική Αγγλία. Αλλά στο δημοψήφισμα για το Brexit τον Ιούνιο του 2016, το 54% είχε ψηφίσει να παραμείνει στην ΕΕ ενώ το 46% ψήφισε να φύγει. Στις γενικές εκλογές του 2017, το 59% ψήφισε για τους Εργατικούς ή τους Φιλελεύθερους Δημοκράτες, ενώ το 41% ψήφισε υπέρ των Συντηρητικών ή του UKIP.

Επομένως, πώς κατέληξε το Southport με έναν υπέρ του Brexit βουλευτή;

Επειδή ψήφος για τα υπέρ του Brexit κόμματα ήταν μοιρασμένη μεταξύ των Συντηρητικών με 39% και του UKIP με 2%, ενώ η ψήφος για τα κόμματα εναντίον της αποχώρησης από την ΕΕ ήταν μοιρασμένη μεταξύ των Εργατικών με 33% και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών με 26%. Η μεγαλύτερη ενιαία ομάδα ήταν αυτή των Συντηρητικών. Με βάση το βρετανικό σύστημα –ο νικητής τα παίρνει όλα, ο Damien Moore, ο υποψήφιος των Συντηρητικών βγήκε νικητής.

Αυτή κάτι σαν αυτό, θα μπορούσε να συμβεί σε δεκάδες εκλογικές περιφέρειες στις γενικές εκλογές της 12ης Δεκεμβρίου.

Και στις δύο πλευρές, γίνονται προσπάθειες για την αποφυγή ανεπιθύμητων αποτελεσμάτων. Το Κόμμα του Brexit έχει αποφασίσει να μην κατεβάσει υποψήφιους εναντίον των βουλευτών των Συντηρητικών. Τον Μάιο του 2019 το κόμμα ήρθε πρώτο στις ευρωεκλογές με ποσοστό 31% των ψήφων, αν και οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η στήριξή του έχει μειωθεί κάτω του 10%. Η απόφασή του να δώσει στους Συντηρητικούς τη στήριξή του, πιθανώς θα έχει μικρή διαφορά.

Ωστόσο, η μεγαλύτερη στήριξη του κόμματος του Brexit τείνει να είναι σε περιοχές που καταλαμβάνουν οι Εργατικοί οι οποίες ψήφισαν υπέρ της εξόδου το 2016 και τις οποίες έχουν στόχο οι Συντηρητικοί. Με το να διατηρεί αυτές τις έδρες, το κόμμα του Brexit θα πάρει κάποιες ψήφους που προορίζονται για κόμματα υπέρ της εξόδου, κυρίως από τους Συντηρητικούς. Εάν το κόμμα του Brexit λάβει μόλις το 5%-10% σε αυτές τις περιοχές, θα μπορούσε να βοηθήσει τους Εργατικούς να ανακτήσουν τις έδρες που σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν χάσει από τους Συντηρητικούς.

Στο στρατόπεδο κατά του Brexit, οι φιλελεύθεροι Δημοκράτες έχουν συμφωνήσει σε εκλογική συμμαχία με τους Πράσινους και το Plaid Cymru σε εξήντα έδρες (από τις 650 της Βουλής των Κοινοτήτων), όπου μόνο ένα από τα τρία κόμματα θα "κατεβάσει" υποψήφιο. Όπως και με την απόφαση του κόμματος του Brexit, αυτή η συμφωνία αναμένεται να επηρεάσει το αποτέλεσμα σε πολύ λίγες από αυτές τις έδρες.

Αυτόσημαίνει ότι σε όλες σχεδόν τις εκλογικές περιφέρειες θα υπάρχουν τουλάχιστον δύο κόμματα κατά του Brexit –οι Εργατικοί και οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες, ή οι Πράσινοι ή το Plaid Cymru. Στη Σκωτία, το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα, άλλο ένα κόμμα εναντίον του Brexit, θα συμμετέχει επίσης, δίνοντας στους ψηφοφόρους υπέρ της παραμονής μια επιλογή μεταξύ τριών υποψηφίων.

Το συμπέρασμα είναι ότι σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο, με αυτό το σύστημα, η ψήφος εναντίον του Brexit θα είναι πιο διαιρεμένη από την ψήφο υπέρ του Brexit.

Ένας παράγοντας που θα μπορούσε να αποτρέψει μια ξεκάθαρη αυτοδυναμία των Συντηρητικών στη νέα Βουλή είναι η τακτικιστική ψηφοφορία. Εάν όλοι οι υποστηρικτές της παραμονής στην ΕΕ υποστηρίξουν το αγαπημένο τους κόμμα, ο Johnson μπορεί να προσβλέπει σε μια άνετη νίκη τον επόμενο μήνα. Ωστόσο, υπάρχουν μη κομματικές εκστρατείες για να το αποτρέψουν αυτό, προσπαθώντας να πείσουν εκατ. ψηφοφόρους υπέρ της παραμονής να μην ψηφίσουν το αγαπημένο τους κόμμα, αλλά τον τοπικό υποψήφιο με τις περισσότερες πιθανότητες να κερδίσει τους Συντηρητικούς. Εάν αυτές οι εκστρατείες πετύχουν, αυτό θα μπορούσε να στερήσει από τους Συντηρητικούς 20-40 έδρες.

Αλλά αυτό είναι ένα μεγάλο "αν", και λέει μια μεγαλύτερη αλήθεια: καθώς μένουν τέσσερις εβδομάδες, το Ηνωμένο Βασίλειο βιώνει όχι μόνο τις πιο σημαντικές εκλογές στην ιστορία του, αλλά τις πιο απρόβλεπτες –και πιθανώς αυτές στις οποίες μια μειοψηφία ψηφοφόρων θα κατορθώσει να παρακάμψει τις επιθυμίες της πλειοψηφίας στο πιο κρίσιμο ζήτημα των καιρών μας.

Μπορείτε να δείτε το κείμενο εδώ: <https://carnegieeurope.eu/strategieurope/80349>

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)